

Hodnocení žáků ve výuce – podíl hodin (v %)

Hodnocení žáků	celkem ZV	1. stupeň	2. stupeň
Jediným hodnocením v hodině bylo stručné hodnocení okamžitých výkonů (např. „dobře“ vs. „špatně“).	32,1	29,5	34,9
Žákovské hodnocení své práce nebo práce spolužáků bylo podle předem známých kritérií.	27,6	31,7	22,8
Učitel poskytoval alespoň některým žákům zpětnou vazbu využitelnou k jejich dalšímu učení.	62,4	64,5	60,0
V hodině byly ověřovány znalosti a/nebo dovednosti.	43,2	44,8	41,2
Alespoň někteří žáci zhodnotili s učitelem proběhlou hodinu (s ohledem na obsah a cíl hodiny).	38,2	43,2	32,4
Vyučovací hodina byla učitelem zhodnocena jen formálně nebo nebyla zhodnocena vůbec.	34,5	30,8	39,2
Žádné z uvedených tvrzení není charakteristické pro danou hodinu.	1,1	1,1	1,1

Sledování průběžného hodnocení žáků v rámci vzdělávacího procesu potvrdilo zjištění z předchozích let, tedy menší dovednost učitelů ve využívání formativního hodnocení. Skoro v jedné třetině vyučovacích hodin učitelé hodnotili okamžité výkony žáků pouze stručnými formulacemi (např. dobře, špatně), aniž by blíže specifikovali, v čem je chyba, co žák musí udělat, aby se zlepšil, či jaký pokrok žák učinil. Takovou zpětnou vazbu, která je využitelná k dalšímu učení, poskytli alespoň některým žákům pedagogové v 62,4 % hodin (nejvíce v matematice a informatice). Přetrvávajícím problémem bylo zapojení samotných žáků do procesu hodnocení, tedy jejich vedení k sebehodnocení a vzájemnému hodnocení. Stalo se tak přibližně jen ve čtvrtině vyučovacích hodin (nejčastěji ve výchovných předmětech), přičemž k tomuto výsledku významně přispěli učitelé na prvním stupni, tam bylo sebehodnocení či vrstevnické hodnocení praktikováno skoro v jedné třetině hodin. A stejně tomu bylo i v souvislosti s hodnocením v závěru proběhlé hodiny, alespoň někteří žáci se ho aktivně zúčastnili v 38,2 % hodin, přičemž rozdíl mezi prvním a druhým stupněm byl u tohoto ukazatele skoro 11 % ve prospěch mladších žáků. Formálně či zcela bez hodnocení zůstala přibližně jedna třetina vyučovacích hodin (na druhém stupni skoro 40 %), což jednoznačně snižuje efektivitu výuky a nemá příznivý vliv na rozvoj žákovských kompetencí. Po skončení takových hodin není jasné, zda byl stanovený cíl naplněn, co bylo přínosem pro žáky, čemu se bude potřeba věnovat apod.

Z pohledu vzdělávacích oborů a oblastí pak byla úroveň zaznamenaného průběžného hodnocení nižší zejména v hodinách cizích jazyků a dále v předmětech vzdělávací oblasti Člověk a příroda (fyzika, přírodopis, chemie, zeměpis). Učitelé v těchto předmětech potvrdili trend minulých let, dávali přednost pouze stručným hodnotícím výrokům, žáky do hodnocení zapojovali minimálně.

Podklady pro hodnocení žáků – podíl učitelů (v %)

Podklady pro hodnocení	celkem ZV	1. stupeň	2. stupeň
Učitel má doklady individuálního pokroku všech žáků. Může doložit odlišnou úroveň znalostí a dovedností vybraných žáků.	38,5	46,9	28,9
Učitel má jen klasifikaci bodovou nebo známkami a případně písemné práce žáka.	55,5	44,9	67,4
Učitel využívá pro hodnocení portfolia žákovských prací.	12,6	18,8	5,5